

Aneb co já se s tou kozou naběhám! Zatímco minulý víkend docentka Talířová šlapala skorem jako ty švýcarský hodinky..... koupený někde na pláži ☐ , pravda ☐ , ale šlapala, tak teď o víkendu jsme si to musely i museli - neb s námi byl tentokrát při procvičování i Rumíček - odmakat. Respektive hlavně odběhat.

Je radost dívat se na ní, jak jde, a po určitou dobu si mě dokáže hlídat. A i mě sama od sebe kontaktovat. Chvílema hotovej ÍPO pes s vyvrácenou hlavou ☐ . A opět, jako u všech mých psů - tak trochu na kraba ☐ ☐ , neb ať dělám, co dělám, tak je při odměňování natahuju doprava. Což mě zlobí, ale je v jejím případě naprosto fučik, důležitý pro mě je, aby mě kontaktovala.

Dokonce jsou i momenty, kdy se s Rumíčkem předhánějí, kdo bude větší Hujer. V sobotu byla za Hujerku spíš Tali , protože kapsička byla plná krájeného jablíčka a..... broskve! Hmm, broskvičku Talinka ještě nikdá neměla. Byla sladoučká a tak z ní byla u vytržení. Štrádovali jsme si to úvozem dolů od chalupy, pěkně ke kravičkám. Tam Talířová zlobí - Brtníka. Mně to nedělá /mně dělá jiný zhovadilosti/, ale jemu s železnou pravidelností. Leč, Brtník nedbá mých rad, jak postupovat, a tak Tali vítězí na body. Vždycky jí to přemůže a ona musí letět na tu zelenou louku a tam kroužit . Přivolat se poté nechá, ale vyrazit musí. Myslím, že to má jako národní sport. My máme - zatím - čistý skóre. Uvidíme, jak dlouho nám to vydrží.

Úvoz používám jako trenažér pro zlepšování přivolání. Tali to tam baví nechat se přivolávat a zároveň je tam i dostatek lákadel, u kterých se může procvičovat. Myšodíry, ptáci ve křoví a..... průchody od zvěře. To je velkolákadlo takovej průchod, stezička z jednoho pole do druhého.... to jedna občas neodolá. A pak si ucpe uši. No..... a v ten moment, co udělá Koláče? No? Lakonicky vezme kramle. Neb platí heslo, kdo nejde s námi, zůstává sám! A bašta Fildy!

A Rumíček už ví a zná a tak dáme ruce na prsa, jako ten Mazánek a prcháme. Řítíme se úvozem vzhůru (hrozná šichta!!), prolítneme kolem vrat, vlítneme na louku a hurá zabuchnout za sebou branku. A upadnout na lavici. Já. Rumíček jde chlemtat vodu do psího kbelíku s vodou. Poté se dostaví nešťastné Fleky, kteréžto postupem času, jak se branka neotvírá a zbytek smečky si tam za ní pospolu hospodaří, propadnou deprezi. Stepují kolem branky, pobíhají za plotem pod okny kuchyně a pláčou. I necháme je

krutokrutě plakat a staráme se o svoje. Posléze následuje reparát. Aby delikventka viděla, co je po ní žádáno, a že pokud vyhoví, bude z toho mít jen samý výhody.

V sobotu jsem to měla na pohodu, to jsem ještě byla v majetku švýcarských hodinek, byť i z pláže ☐ . Ale prchati nebylo třeba, pokaždé jsme se vrátili v počtu stejným, v jakým jsme prošli brankou ven. Aale v neděli, v neděli, to se asi opravdu nedělá, to se jen flákáme a tím pádem flákáme i poslouchání. Jinak si to neumím vysvětlit ☐ . Hnedle v úvozu... poslední zvířecí stezička.... tam to na Fleky přišlo. Nejdřív zmizly Flekům uši, pak zmizly i samotný Fleky. Písknutí - nic, otočka a "Rumíčkuuuu prchámeee!" rvali jsme to kupředu do kopce. V tom vedru a dusnu to bylo moc fajn. Nicméně jsme jí zdrhli a.... branka klapla, Koláče letí a Fleky stojí za plotem.

Při druhým pokusu už Tali v tom stejném místě jen nakročila, sama se otočila a čekala na pochvalu. Ta pochopitelně byla velká, stejně jako odměna. Což pravděpodobně zapříčinilo to, že o kus dál se Talířová, celá ze sebe rozradostnělá, vrhla do pole šíbrou jak do rybníka. Uši zapomněla na cestičce. Hm... to už jsme byli skorem dole, takže vydušat úvozem nahoru, to byla opravdu lahůdka. Nicméně dali jsme to.

Proběhla jsem se takhle ještě jednou a to už bohužel úúúúplně zespodu. Asi v rámci zlepšování své fyzičky, nebo tak nějak to chápu. Každopádně jsme poté ten poslední pokus už zvládli úplně na jedničku. Ba co víc, na jedničku s pár hvězdičkama. A v tom stejným počtu, v jakým jsme zahradu opouštěli, jsme se hezky taky vrátili. Pěkně na pohodičku a s tím, že jsem mohla oba cíleně posílat do pole a oba se hezky na zavolání vraceli. Jednou dokonce vyřehtaný Fleky dřív než Rumíček!! Tooo si mohla nabrat z ledvinky dobrůtek! Byla to šichta, ale nakonec jsme to dotáhly i dotáhli, páč ten Rumíček taky tam byl, že jo, do vítězného konce. Je to s ní prostě šichta, s kozou pitomou flekatou střelenou bláznivou..... no prostě s Talířovou, no. Víc netřeba dodávat. ☐

Není víkend, jako víkend

